

Soledat

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Preserve molt la meua soledat.
Com un gran bé l'acaricie i tempte.
Ningú no sap el que a ella li dec,

un sentiment feroçment solidari
amb qui pateix, amb qui espera en silenci;
un vast amor per la mort i la vida,

cosa total, universal principi.

Defense molt la meua soledat,
el meu racó, petit, de cada dia,
el meu jardí o el meu convenciment.

Si el deixes un jorn em moriré aleshores.
I el deixaré, arribat el moment
per la més gran soledat irreducta.

Cosa total, universal principi.

ANDRÉS i ESTELLÉS, Vicent (1980): *Quaderns de la derrota*.
València: 3i4.